De M

mationis. vt habet Matth. vj. Vl' ma
gis pluris. i. magis magni pcij q̄ illa.
Magnifice et magnificenter. aduer. i. ge/
nerose. gloriose.
Magnopere. i. ſm magnū opus. vel val/
de. ꝛ est aduerbiū. Sed qn̄ habet duo o.
sunt due partes. magno ope.
Mane est aduerbiū tpis. ꝛ nō acuit in fi/
ne. ꝛ dr̄ a manū. qđ est bonū. Et qđ meli
us est mane qn̄ de tenebris deuenit ad lu/
cem. Vel mane dr̄ a mano. as. qꝛ tūc di/
es manare incipit. ꝛ pdu. pmā. Pōt etiā
esse nomē. vt Bonū mane.
Manhu. aduerbiū admirantis apud he
breos q̄si qđ signū est hoc. vel qđ est hoc.
Vn̄ Exo. xvj. Dixerunt ad inuicē man/
hu: qđ signat. qđ est h. ꝛ acuit in fine.
Mature. aduerbiū. i. festinanter. cito
Maxime. aduerbiū. i. pcipue.
Meapte. tuapte. suapte ſm quod expōit
Papias. i. mea. tua. sua. causa. vl' meapte
. i. meo vsu vel more. vt Iste loquit meа/
pte. id est ſm mores vel vsum vel modū
mee patrie.
Meatim est aduerbiū psonale. nō tamen
ei accidit psona. Aduerbijs enī nec acci/
dit numerus nec psona. licet quedā aduer
bia sint numeralia. vt bis. ter. Et quedā
psonalia vt meatim. tuatim. qꝛ nō habēt
numerū vel psonā p accidente. sꝫ p signi
ficatione. Vn̄ in Grecismo dr̄. Dic idio/
ma meū ꝯsignare meatim. Vsuz vl' mo
res dic insinuare meapte.
Mediusfidius. aduerbiū iurādi. i. p mer
curiuz q̄ mediator est. ꝛ fidus interpres
deorū ꝛ hominū. Vel dr̄ a medius ꝛ fides
q̄si mediante fide.
Medullitus aduerbiū loci. a medulla di/
citur. ꝛ cor. penul.
Mendose aduerbiū. i. maculose. turpiter.
mendaciter.
Millies aduerbiū numeri. i. mille vicibꝫ.
ꝛ dicit a mille.
Minime. aduer. qđ qn̄qꝫ ponit p nō. qn̄/
qꝫ p parū. Et dr̄ a minimus. Vn̄. Hāc vo
cem minime reperimus sepe negādo. Di/
cas ꝛ minime sepe signare parū.
Modo aduerbiū tpis. i. nunc vl' aliqn̄ vl'
pauloante vel tantūmodo. Et cōponit
Amodo. i. deinceps Tantūmodo. solū/
modo. Et postmodū. i. postea. Et admo
dum. id est valde.
Morditus. aduerbiū. i. mordenter vel mor
siliter. vl' mordaciter. ꝛ cor. di.
Mox. i. statim.
Multifarie. aduer. i. multis modis. mul/
tiplici sermone. Et actūs multifariā inue/
nit aduerbialit positus p multifarie.
Multo magis sunt due partes: ꝛ duobus
accentibꝫ regende. Et nota q multo ē no
mē aduerbialit positū. ꝛ n̄ mutat accētū.
Mussim. aduerbiū. i. mussanter. latenter.
lente vl' leniter.
Mutuo. aduerbiū q̄litatis. i. inuicem. al/
terutro. vicissim. alterno. ſm Pap.

De N

Nam ꝛ nāqꝫ ponunt pro quia.
Naue ꝛ nauiter. uius. sime. aduerbium.
id est docte. sapienter.
Ne ſm qđ dat rationē orationis interro
gatiue. est cōiunctio encletica. vt vtrū ne.
Nam si oratio non est interrogatiua nō ē
encletica. vt Vide ne feceris. Et h innue
re videt Priscianus q̄ dicit in. xvj. lib. Ne
postposita est cōiunctio. Preposita vero
est aduerbiū. Et scias q ne nō componit
cū verbo. qꝛ nulla cōiunctio componitur
cū verbo. nec etiā cum nomie nisi si. ꝛ ne.
vt siquis. nequis.
Necesse ꝛ necessario sepe ponunt aduer/
bialiter p necessarie.
Necdum. i. nondū. nō adhuc. vulgariter
nō statim dicit.
Nempe. id est certe. nimirū.
Nequaqꝫ. id ē nullo modo.
Neutrobi. i. in neutra parte. s. in neutro
loco. qđ etiā dr̄ neutrobiqꝫ. Vn̄ Plautus.
Neutrobiqꝫ habeo stabile stabuiū.
Ni. id est nisi.
Nihilominus quādo est dictio composi
ta debet regi vno acuto accentu in ante/
penult. collocato. ꝛ est cōiunctio aduersa/
tiua. ꝛ valet tantū quantū tamē. vt Iste
me offendit. et ego nihilominus bene feci
ei. Quādo vero est oratio. scꝫ ablatiuus
nihilo. ꝛ minus nomē vel aduerbiū debet
pferri duobꝫ accētibꝫ. ꝛ minus cōparatiue
tenet siue nominalit siue aduerbialit ac/
cipiatur. vt Iste multū comedit. ꝛ ille ni/
hilo minus isto.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-33/0714
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG